

РЕШЕНИЕ

№ 4851

гр. София, 15.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Росица Драганова
Ралица Романова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **880** по описа за **2013** година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

С решение от 05.10.2012г., постановено по н а х дело № 1911/2012г. на Софийски районен съд, наказателно отделение, 94 състав е потвърдено наказателно постановление № 68974/03.09.2010г., издадено от началник отдел „Пътна полиция” - СДВР, в частта му, с която на М. Х. Я. на основание чл. 183, ал. 4, т. 3 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание глоба в размер на 50 (петдесет) лева за нарушение на чл. 6, т. 1 от Закона за движение по пътищата.

Постъпила е касационна жалба от санкционираното лице, в която са релевираны оплаквания за неправилност на решението поради постановяването му в противоречие с материалния закон и съществени процесуални нарушения, аргументирани със следните твърдения: не са изяснени обстоятелствата при установяване на нарушението и като безпротиворечиви; административнонаказващият орган се е позовал единствено на редовно съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) без да докаже всички обстоятелства описани в АУАН и НП. Искането до съда е да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение на Софийски районен съд и да постанови с друго такова, с което да отмени наказателното постановление в оспорената част.

В съдебно заседание касаторът не се представлява. Представени са писмени бележки от упълномощения процесуален представител адвокат П. А..

Ответникът не ангажира становище по делото.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд – София град, като провери служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, съответствието на решението със съществените процесуални правила и материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Касационният контрол за правилност на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ, е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които съдът следи служебно.

За да потвърди наказателното постановление, Софийският районен съд е приел за установено от фактическа страна, че на 08.08.2010г., около 15:10ч., в [населено място] Х. Я. е управлявал лек автомобил „Рено Л.“, с ДК [рег.номер на МПС] в локалното платно на бул. Ц. Б. III, с посока на движение от бул. И. Г. към ул. М. и на кръстовището с ул. М., при маневра десен завой преминал на червен сигнал на светофара /работещ в нормален режим/, което било забелязано от служителите на ОБ РУП- СДВР, които спрели автомобила за извършване на документална проверка. Съставен е акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 68974/08.09.2010г., въз основа на който е издадено процесното наказателно постановление, с което на М. Х. Я. на основание чл. 183, ал. 4, т. 3 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание глоба в размер на 50 (петдесет) лева за нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП.

Така възприетата фактическата обстановка, след анализ и преценка на събраните по делото доказателства – показанията на свидетелите К. Й. и Б. И., събрани в хода на съдебното следствие, както и писмени доказателства, приобщени по реда на чл.283 от НПК, вр. чл.84 от ЗАНН, е правилно установена по делото от Софийски районен съд, като не е допуснато съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на събиране и преценка на доказателствените материали по делото или такова, довело до ограничаване процесуалните права на страните в административнонаказателното производство.

След обсъждане на събраните доказателства СРС е възприел за установена фактическата обстановка, описана в акта за установяване на административно нарушение – преминаване на червен сигнал на светофарната уредба, нарушение на чл. 6, т.1, предл.2 от ЗДвП, във вр. с Наредба № 17/2001г. за регулиране на движението на пътните превозни средства на МРРБ. Прието е, че в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да налагат отмяна на НП. По същество на оспорването съставът на СРС е приел, че М. Я. е осъществил от обективна и субективна страна състава на нарушението, за което е наказан.

Решението е правилно.

АУАН е съставен от компетентен орган, видно от представената в първоинстанционното производство заповед № 3-11977 от 20.07.2009г. на директора на СДВР (т.52), обоснован е и представлява годно основание за издаване на наказателното постановление. Последното е издадено от компетентен орган – съгласно пункт 4 от заповед № Из 1687/02.07.2010г. на министъра на вътрешните работи началникът на отдел „Пътна полиция” при СДВР е компетентен да издава наказателни постановления.

Неоснователно е посоченото в касационната жалба възражение, че първоинстанционният съд неправилно се е произнесъл, при неизяснена фактическа обстановка за нарушението на чл. 6, т. 1 ЗДвП.

Съгласно чл. 6, т. 1 ЗДвП участниците в движението следва да съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка. Предвид тази разпоредба и наличието на съответния светофар, минаването на червен сигнал съставлява безспорно нарушение.

По така изложените съображения, настоящият състав намира, че като е приел за безспорно установено извършването на процесното административно нарушение от М. Х. Я. при така възприетата фактическа обстановка, СРС е постановил законосъобразен съдебен акт, който не страда от релевираните пороци и следва да бъде оставен в сила.

Воден от изложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вл.чл. 63, ал.1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София - град, VII-ми касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 05.10.2012 г., постановено по н а х дело № 1911/2012 г. на Софийски районен съд, НО, 94-ти състав, в обжалваната част, с която е потвърдено наказателно постановление № 68974/03.09.2010г., издадено от началник отдел „Пътна полиция” - СДВР, в частта му, с която на М. Х. Я. на основание чл. 183, ал. 4, т. 3 от Закона за движението по пътищата е наложено административно наказание глоба в размер на 50 (петдесет) лева за нарушение на чл. 6, т. 1 от Закона за движение по пътищата.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.